

Патріотичне свято
«Моя рідна Україно, я — твоя мала частина»

Мета: поглибити знання учнів про нашу державу — Україну, продовжувати ознайомлення учнів з національними символами України; формувати національну свідомість школярів; виховувати патріотів рідної держави; прищеплювати почуття любові до рідного краю; розвивати пізнавальні інтереси, творчі здібності..

ХІД ЗАХОДУ

Зала прикрашена квітами, повітряними кульками, кетягами калини, українськими вишитими рушниками, віночками; на стінах — плакат-малюнок української хати та плакат-мала України з написом «Моя рідна Україно, я — твоя мала частина» розташовані над сценою.

На сцені — першокласники в українських костюмах.

У залі — гості: першокласники інших класів, батьки.

Україночка

Гостей наших любих вітаємо широко,
Зустріти вас раді з любов'ю і миром.

Українець

І на знак поваги хліб візьміть із сіллю,
Щоб жилось по правді, щоб жилось у мирі.

Україночка

Ми вам його підносимо на білім рушникові,
Та до землі вклоняємось, щоб ви були здорові. **(Уклін хліб - сіль)**

Разом

Сьогодні ми зібралися,
Щоб диво-цвіт квітчати.
Щоб всім вам розказати
Про Україну-мати.

Україночка

Рід, родина і сім'я,
Серед них — маленька я.
Мов перлінка-намистинка,
Я дівчатко-українка.
Родовід — моя родина.
Я ж її мала краплина.
Люблю всю родину я,
Разом ми одна сім'я!
То козацького я роду,
Люблю землю, люблю згоду.
Маму, тата поважаю,
І бабусю, дідуся —
Всіх люблю й ціную я.

Виконується пісня «Я україночка» (Я україночка, я українка, в моєму серці калини гілка

Українець

Любі друзі! Хоч маленькі,
Ми вже добре знаєм,
Що зветься українці
Й українських предків маєм.
Батько, мати, брат, сестричка
І всі члени роду —
Всі належать до одного
Українського народу.

Українець

Українцем я зовуся
І цим іменем горджуся,
Бо козацький в мене рід
Здавна славний на весь світ.
Українець я маленький,
З України батько й ненька.
По Вкраїні вся родина,
Всім нам мати — Україна!

Ведуча 1 Згадаймо, що ж таке рід, родина.
Родина — це не тільки рідні. і наш клас, і школа. Родина до родини — народ. Ми з вами всі — український народ, який складається з родин — маленьких і великих, дружніх і працьовитих.

Ведучий 2 Як могутня річка бере силу з маленьких джерел, а зруйнує і річка засохне, так і наша українська культура збагачується маленькими родинами.

З роду в рід кладе життя мости,
Без коріння саду не цвісти.

Наперед виходять діти-читці.

..... **Учні (по черзі)**

1. Як добре дітям й затишно в родині!
..... Тут так цікаво й весело всім нам.
Тому вклонитися доземно ми повинні
За диво й за життя своїм батькам!	3. І хай здоров'я буде у родині,
Щоб радість й сміх веселий наш дзвенів
Родині ми складаєм славу нині
І скажемо багато добрих слів.
2. Батьки для нас — це найдорожчі люди.
Вони піклуються і думають про нас.
І хай завжди в нас тато и мама буде
Й ніколи світлий не проходить час	4. Бо все найкраще в дітях від родини!
Привітність, щирість, щедрість і добро . . .
Усі традиції народні і святині
Та мудрість й віра чиста і свята.

Ведуча 1

Коли зміцніють крила, щоб літати,
Не забувай про рідних маму й тата.
Та встигни добре слово їм сказати,
Допоки ти живеш у рідній хаті.

Ведуча 2

Не скупіться на теплі слова,
Бо у світі так мало тепла:
Лиш від рук мами й тата
Та від рідної хати.

Учні (по черзі)

1. Я люблю свою хату
І подвір'я, й садок,
Де і сонця багато,
І в жару холодок.	4. Додому їду, везу гостинці:
Для мами — хустку, для хати — синьку,
Побачить мати, всміхнеться мати
І буде знову теплом вгощати.
2. Все для мене тут рідне:
..... Стіни — білі, як сніг,
І віконце привітне,
..... І дубовий поріг.	5. Заб'ється в зморшках круга сльозинка,
Ну що ж ви, мамо, моя єдина!
І будуть довго іти розмови
Матусю рідна — зоре ранкова.
3. Хата моя, біла хата,
Рідна моя сторона.
Пахне любисток і м'ята.
Мальви цвітуть край вікна.	6. Як вечір ляже на тихі шати,
То буде мати мені співати,
Від серця пісня, як сон щаслива,
Дитинством пахне хатина синя.

Д і т и

- Ми малі, та всі ми друзі,
Ми — одна родина.
..... А найбільша наша мати —
Рідна Україна.

Учні виконують українську народну пісню «це моя Україна» (зацвітає калина, зеленіє ліщина)

Ведуча 2

Є багато пташок голосистих.
Любі милі нам співи пташині.
Та завжди наймилішими з них
Будуть ті, що у рідній країні.

Ведуча 1

Навіть пташці без свого гнізда погано, а що вже казати про людину. Людина намагається жити там, де найкраще.

"Що таке Україна?," – я спитав журавля,
"Працьовита країна, там багата земля!".

Я спитав у лелеки – де найкращі поля?
" Облітав я далеко, - краще наших нема!"

Я спитав у синиці – де смачніша вода?
"В українських криницях". – відповідала вона.

" Хто найкраще співає?" – я спитав солов'я
" Та хіба ж ти не знаєш?! Україна моя!"

Ведуча 1.

Так, діти! Кожна людина має свою Батьківщину, яку любить над усе на світі. Бо Батьківщина, як рідна ненька, її не можна ані купити, ані заслужити, вона одна у кожного і дається від народження.

Учні виконують пісню «молитва за Україну».

Ведуча 2

Що таке Україна?
За віконцем калина,
Тиха казка бабусі,
Ніжна пісня матусі,
Дужі руки у тата,
Під тополями хата,
Під вербою криниця,
В чистім полі пшениця,
Серед лука лелека
І діброва далека.

Ведуча 1.

Наші добрі, давні символи... Їхнє коріння сягає глибини століть.
Червоні кетяги калини
Горять вогнями усіма.
Без калини нема України,
Без народу України нема.

Учні (по черзі)

1. Посадіть калину коло школи,
Щоб на цілий білий світ,
Усміхнулась щиро доля,
Материнський ніжний цвіт.

2. Посадіть калину на городі,
Щоб завітнула земля!
Із роси — пречиста врода,
З неба — почерк журавля.

3. Посадіть калину коло тину,
Щоби злагода цвіла!
Буде щирою родина —
Буде честь їй і хвала.

4. Посадіть калину коло хати,
Щоб на всеньке на життя!

Стане кожен ранок святом,
Дітям буде вороття.

5. Посадіть калину в чистім полі,
Хай вона освятить час!
Рід наш любить дуже волю,
Хай же ж воля любить вас.

6. Посадіть калину біля школи,
А щоб цвіт її не стерся,
Не зів'яв у спориші,
Посадіте коло серця,
Щоб цвіла вона в душі.

К а л и н о н ь к а

Я — не груша, я — не слива,
Я — калинонька вродлива!
Я стою в зеленім листі
У червоному намисті.
А чому я так прибралась?
Бо до свята готувалась

ТАНЕЦЬ « Ой є в лісі калина »

Ведуча.1

Діти, відгадайте загадку — і дізнаєтесь, про що йтиметься далі.

• 3 квітів його виплітають,
Ним голівку покривають,
Щоб дівчиноньку зберіг
— Український оберіг.

(Віночок)

- Український віночок — символ добра і надій, молодості і кохання, може визначити долю.
- Весільний віночок одягають тільки на весілля

Ведуча2. Вінок в Україні завжди був своєрідним жіночим оберегом. Вінки виплітали з різного зілля від весни і до пізньої осені. Кожен віночок слугував не тільки окрасою голови, а й був оберегом душі, бо в ньому є чаклунська сила, що і біль угамує і волосся збереже. Дівочий віночок — обов'язково з живих квітів, має цілющі властивості.

Ведуча1

Подивись на квіти України.
Скільки квітів у її саду!
Кожна квітка — справжня перлина,
Як намисто, я вінок сплету.
Виберу найкращі з усіх квітів,
Душу квітів зможу прочитати.
І вінок найкращий в світі
Буде ньенька-Україна мати.

Ведуча2

Кожна квітка, наче на долоні,
Але кожна й таємницю має.
Друже мій, послухаймо сьогодні,
Що нам кожна квітка промовляє.

Наперед виходять діти-квіти, тримаючи в руках квіти. Після читання віршів, прикріплюють їх до фланелеграфа, утворюючи вінок.

Ружа

Вінок Україні сплітаємо, друзі!
Знай, квітка найперша в віночку, — то ружа.
Де б не цвіла, але ружа віднині
Серце своє віддає Україні.

Мальва в вінку, як в садочку квітус,
Мальва себе як надію дарує.

Безсмертник

Ця квітка смерть перемагає,
Тож ніколи не вмирає,
От безсмертником і зветься,
На здоров'я нам дається.

Барвінок

Барвінок до вінка в'яжи,
У квітці цій — життя душі.
Як небо, квітка ця блакитна,
В вінку займає місце гідне.

Калина

У центр вінка вплети калину —
Нагадає хату рідну,
Нагадає землю рідну —
До вінка вплетем калину.

Волошка

Волошка в віночку —
Від неба, від літа.
Волошка — це квітка,
Що вміє дружити.
Волошка нас в свята
Церковні вітає
В відварі з волошок
Нас мати купає.

Ромашка

Ромашка у віночку —
Чистенька і гожа.
Білі вії, жовте личко,
На сонечко схожа.

Мак

Як без вишні — не садок,
Так без маку — не вінок.
Цілу купу нарвемо —
Всім віночки сплетемо.

Квіти яблуні, вишні

Квіти яблуні, квіти вишневі
Доплітаємо ми до вінка.
Поруч з білими — ніжно-рожеві,
Подивіться, яка це краса!

Ведуча 2

Ці віночки-обереги,
Знати всім з дитинства треба.
Це барвистий спів землі,
Пам'ятай його завжди.
Учні виконують пісню " Я малюю Україну"

Ведуча 1. Український рушник! Як багато промовляє до нас це слово, яке воно рідне і миле нам. Рушник із сивої давнини і до наших днів у радості і горі є невід'ємною частиною нашого побуту. Це не тільки окраса нашого дому, але й оберіг. Без рушника неможливі народження, одруження, зустріч гостей.

Дівчата імітують вишивання рушника . Фонограма " пісня про рушник"

1-ша дівчина

Ми своїми вправними руками
Вишиваєм рушничок нетканій.
Є на ньому півники святкові,
Є на ньому квіти малинові.

2-га дівчина

Синя нитка — птиці пролітають,
А червона — мальви розцвітають,
В мене голочка слухняна,
День удень працює зрання.

3-тя дівчина

Щоб квітки на рукаві
Зацвітали, мов живі.
Вміє голка вишивати,
Підрубити фартушок,
Помережить рушничок.

4-та дівчина

Рушникове обличчя веселе
Обпліта коровай на столі.
Закликає гостей до оселі.
Випромінює щедрість землі.

5-та дівчина

Рушничок на стіні — давній звичай,
Ним шлюбують дітей матері.
Він додому із далечі кличе,
Де в калині живуть солов'ї.

6-та дівчина

Він простелиться тим, в кого серце
Не черствіє й дарує тепло.
Хай цей символ сусідиться вічно
В нашій хаті на мир, на добро.

Українець

Ми — є діти українські.
Український славний рід.
Дбаймо, друзі, щоб про нас
Добра слава йшла у світ.
Все, що рідне, хай нам буде
Найдорожче і святе
— Рідна віра, рідна мова,
Рідний край нам над усе.

Українка

Дітвора ми українська,
Хлопці і дівчата,
Хоч слабкі у нас ще руки,
Та душа завзята.
Бо козацького ми роду,
Славних предків діти,
І у школі ми вчимося
Рідний край любити.

Ведуча 2 От і добігло наше свято. Я вірю, що на вашу долю випадуть радісні хвилини гордості за те, що ми — український народ.

Ведуча 1. Дякую всім, хто прийшов сьогодні на наше свято. А вам, діти, особлива подяка за те, що ви любите свої родини, свою неньку Україну.

Хочу побажати всім:

Хай біда і горе минають ваш дім.

Доброго здоров'я зичу вам усім!

Лунає пісня «Любїть Україну»